

Met de Accordeon naar Irak

Lijnen trekken is voor Gerard uit Heesch dagelijks werk. Als wegmarkeerder is hij dag en nacht buiten te vinden, langs de snelwegen of op industrieterreinen. Sedert 2013 ook tot ver buiten onze landsgrenzen.

Onze grootste interesse gaat uit naar het verhaal achter de lijnen. Gerard is al jaren fervent accordeonspeler. Het is zijn lust en zijn leven en voor een nieuwe accordeon werkt hij desnoods zeven dagen per week, dag en nacht.

Droom en werkelijkheid

Gerard droomde altijd van muziek maken. Het kwam er alleen niet van. Dat veranderde toen hij in 1987 bij een zwaar auto-ongeval zijn vader verloor en alle botten aan de rechterkant van zijn lichaam brak. Drie dagen balanceerde hij op de rand van de dood. Daarna was de wereld anders. Het advies een leuke hobby te bedenken voor de langdurige revalidatie, werd een keyboard en daarop studeerde Gerard. Tot hij burens kreeg met het conservatorium op zak. Gerard stapte over op een piano en kreeg intensief lessen van de burens in theorie en praktijk.

De accordeon

Gerard vertelt: “na drie jaar ging ik naar een nieuwe muziekleraar. Daar stond een accordeon. Een demonstratie volgde en ik was verkocht.” De piano werd ingeruild voor een accordeon en er werd vier uur per dag geoefend. Toen wist hij het wel. “Ik liet een Steirische Harmonika bouwen bij Novak in Oostenrijk met een diatonisch geluid. Die wisselende toonhoogten komen natuurlijk goed van pas bij de typisch Oostenrijkse muziek. De twee chromatische accordeons uit Italië, op bestelling gemaakt bij Mengascini, hebben elk een andere stemming; Amsterdamse musette en Franse musette. De Amsterdamse is perfect voor o.a. de tango en met de Franse kan ik sferen oproepen uit de Ierse en Schotse pubs.”

Levende muziek

De vingers van Gerard vlinderen over de toetsen, op elke accordeon. De muziek danst en vliedert mee. Zijn vrouw geniet en ook zijn dochters hebben het accordeonvirus meegekregen. Zijn zoon gaat regelmatig mee naar Irak, meewerken aan de wederopbouw. “Irak is niet gevaarlijker dan het werken hier 's nachts langs de snelweg” vindt Gerard. Volgende keer gaat een accordeon mee, hij kan niet zonder. De muziek zal ongetwijfeld ook daar mensen in vervoering brengen.